

Mohamed Omachine woont in Leest maar groeide op in Mechelen. 'Ik hou van de stad,' zegt hij. 'Het is één van de weinige steden die wat weg heeft van een dorp. Een groot dorp weliswaar. Mijn ouders wonen nog steeds in Mechelen, in de wijk Arsenaal.'

Ik ging naar school in het Scheppersinstituut en daarna naar Thomas More. Ik heb een bachelordiploma Bedrijfscommunicatie (marketing) op zak, maar spijtig genoeg doe ik daar te weinig mee. Ik werk bij Design Express en ben daar tevreden. Het is een bedrijf dat zich bezighoudt met de verkoop van Vectorwork, een tekenprogramma voor architecten. Wij voelen de impact van corona ook in het bedrijf, maar houden voorlopig het hoofd nog boven water.'

Maand van onthaasting en bezinning

'Dat we niet naar de moskee kunnen is misschien wel de grootste tegenvaller van de hele crisis. Ramadan draait niet alleen om niet-eten of niet-drinken, maar is vooral een spirituele maand. Het is een maand om stil te staan bij onszelf en te ontsnappen aan de rush van het leven. Het is de maand van onthaasting. Ramadan wordt daarom ook de maand van de bezinning genoemd.'

Daarnaast heb je ook heel het sociale gebeuren dat ermee gepaard gaat. Daarbij is het laatavondgebed in de moskee de spreekwoordelijke kers op de taart. Het was de gelegenheid om naast het gebed oude bekenden tegen te komen, samen met je familie te gaan, de banden te versterken, maar vooral ook de ideale kans om even terug tot rust te komen.

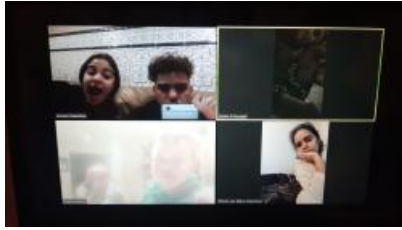
We bidden nu vooral thuis, omdat het niet anders kan. Dit gebeurt dan meestal met de gezinsleden, die onder hetzelfde dak wonen natuurlijk. Als ik heel eerlijk ben, bid ik nu minder. De moskee was voor mij een goede drijfveer om 's avonds de gebeden mee in de moskee te doen. Nu die drijfveer wegvalt, betrap ik me erop dat de luidheid mij na het eten soms toch overvalt.

We hebben het geluk dat de ramadan elk jaar stilletjes aan 10 dagen opschuift richting de winter. Daardoor worden de dagen korter en is het ook minder warm. Momenteel werk ik van thuis uit. Op zich is er geen verschil met werken op kantoor. Ik werk steeds tot ongeveer 17u, nadien ben ik bezig met het huishouden, verbouwingen in huis ... Mijn dagen zijn dus goed gevuld waardoor ik niet moet aftellen tot het tijd is om te eten. De eerste 4 weken lockdown maken natuurlijk ook dat we ondertussen geroutineerd zijn.'

Iftar met Skype

'Toch mis ik het samenzijn met familie. Traditioneel wordt de iftar samen met de familie genuttigd, als teken van saamenhorigheid. De tafels worden rijkelijk gevuld en iedereen brengt iets lekkers mee.'

Wat we dit jaar ook missen zijn de iftars die werden georganiseerd door verschillende verenigingen, bv. de iftar die jaarlijks op de Mechelse Grote Markt doorgaat. Die ga ik echt missen. En ik ben zeker niet de enige!

Normaal komen we met iedereen samen bij mijn ouders om daar de iftar te verbreken. Het is dan meestal een drukke, gezellige bedoening en een komen en gaan van broers, zussen, kinderen ... Dit jaar is dat natuurlijk helemaal anders. We hebben daarom in aanloop naar de ramadan iedereen in de familie opgeroepen om Skype of Zoom te installeren. De computer staat dan op tafel als "extra familielid". Zo hebben we toch nog het saamenhorigheidsgevoel. En dat gaat vrij goed. We kunnen elkaar allemaal zien, en soms is het wel een drukke bedoening als iedereen door elkaar praat, maar dat was tijdens de traditionele iftar-maaltijden niet anders (*lacht*).'

Wielerploeg Averroes helpt

'Ik ben actief lid van Averroes, een wielerploeg van Mechelaars. Normaal deden we in mei mee aan de 1000 kilometer van KOTK. Dat kan nu helaas niet en dus gingen we bij het begin van de ramadan op zoek naar andere goede doelen om te steunen. Heel veel moslims willen zich - zeker tijdens de ramadan - extra inzetten voor mensen die het nodig hebben.

Alles voor de organisatie en het bezorgen van maaltijden verloopt nu digitaal. We zitten met alle leden van Averroes in een WhatsAppgroep en zo worden de concrete afspraken gemaakt: wie regelt de soep? Wie haalt het brood? Wie zorgt voor fruit? Organisatorisch moet alles correct afgestemd zijn, zodat de dag van de verdeling iedereen zijn deel kan afleveren bij 1 persoon. Deze persoon maakt de pakketten waarop de andere leden de pakketten afhalen en leveren bij verschillende gezinnen. We zorgen er steeds voor dat we apart gaan en de regels van social distancing respecteren.

De pakketten worden momenteel in het Mechelse bezorgd. We doen dit elke zondag tussen 18 en 20u met de auto. Via enkele instanties die zich inzetten voor kansarmen (zoals de Lage Drempel) krijgen wij adressen van gezinnen waar wij de pakketten kunnen leveren. We zien deze mensen zelf niet. Bij de verdeling leggen wij de pakketten aan de deur, bellen wij aan en rijden wij weg.

Een pakket bestaat meestal uit benodigdheden waarmee een gezin ongeveer een week toekomt: soep, brood, fruit, dadels, zuivelproducten en shebekia (Marokkaans honinggebak). De ingrediënten in dit pakket worden gefinancierd dankzij partners (Rojm, Beenhouwerij Rif, Pizza Roma, Dim Sum, Patisserie Anouar, Chatar) en schenkingen van andere mensen.'

De betekenis van religie

'Religie betekent voor mij: reflecteren, rust nemen én meer loslaten. Ik denk dat corona in dit geval dus meer een positieve dan negatieve impact heeft op de beleving van mijn religie. Zoals veel mensen zich opeens meer focussen

op sporten of tuinieren, zie ik het als een gelegenheid om vaker de Koran te lezen. Ik probeer alleszins om meer spiritualiteit te ervaren. Mijn zussen en broers delen via WhatsApp allerhande tips om de Koran beter te memoriseren, extra gebeden te verrichten. Wat moeten we anders doen?
(lacht)

>>> Lees hier het volgende verhaal (/dmmds-corona-souad)

